

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računata se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopolni naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Politika nemških vseučilišnikov.

Te dni se je pokazal sad politike nemških osivelih in mlajših levičarjev tudi na Dunajskem vseučilišču. Znani profesor cerkvenega prava gospod dr. Maassen se je ob končni razpravi Schmerlingovega predloga kot ud gosposke zbornice pošteno potegnil za avstrijsko ustavo in na njeni podstavi za pravo vseh avstrijskih narodnostij. Pojasnil je oni gospodi, ki je pozabila na zgodovinske spremembe, da Avstrija utegne obstati jedino na podstavi pravičnosti, ne pa gospodstva nemškega naroda na škodo vseh drugih narodnostij, in spominjal je prve avstrijske juriste, da naj zaradi gole učenosti v pravoslovju ne pozabijo očitnega prava vseh narodov.

Taka izjava od strani nemškega jurista je sama na sebi toliko redka prikazen v sedanjem boju Nemcev s Slovani, da je poparila nemške šoviniste in, kakor vidimo, prestrašila celo nekatere Nemce one vrste, ki se prištevajo h konservativnemu in s tem vsem narodom pravičnemu življu. Odlični gospodje desnice gosposke zbornice pa so pobili in zavrnilo neosnovanost Schmerlingovega predloga tako da bi bilo težavno tudi levičarjem namerjano krivico še nadalje tudi javno zagovarjati. Vsled tega ni ostalo drugoga, kakor predrznost židovskih glasil in pa v takih slučajih dobro došla pomoč — neke vrste jako dresovanih vseučilišnikov.

Židovska svojat je imela gotovo jezik, pero in roke vmes, da je nemške burše in neburše Dunajskega vseučilišča spodbadala, da bi se spustili v večji množici na poštenjaka profesorja Maassena. Začeli so takoj po njegovem zagovoru pravice in ustave zbirati se po hodnikih in zunaj novega vseučilišča ter so prežali nad svojim plenom, kjer koli bi se prikazal dr. Maassen.

Pereat! so bili navadni klici; ali ob jednem so se pokazale še druge lepe politične lastnosti nemških židovskih in nežidovskih vseučilišnikov.

Nekatere nemške novine so razkrile, da so se n. pr. nekateri češki in slovenski vseučilišniki v bran postavili za dr. Maassena s tem, da so odobraval s klici postopanje tega redkega pravicoljubnega Nemca. Pri tej priliki pa so nemški veliko-

šolci nekega slovenskega dijaka zavrnilo z besedami: Molčite Vi; Vi nimate tukaj ničesar govoriti. Vi ste tukaj samo gostje. Sie geniessen hier nur das Recht der Gastfreundschaft! itd.

Izgredi proti dr. Maassenu so se še nadalje ponavljali, kljubu opominov, s katerimi so dekani in rektor magnificus ustno in pismeno svarili, da bi vseučilišniki nehali razgrajati in tako varovali čast prvega avstrijskega učnega zavoda.

Nemške novine židovskega in levičarskega duha so k vsemu molčale in brez najmanjšega svara zabeleževale samo dogodke. Iz tega je posneti, da so ta glasila javnega nemškega mnenja popolnem odobraval vedenje nemških vseučilišnikov. Šele ko je rektor s posebnim naznanilom objavil, da bo naučno ministerstvo postopalo z najstrožjimi sredstvi, torej potem, ko so burši nemškim levičarjem že dovršili, kar jim je ugajalo, še le potem so po hinavsko imenovali oni opomin „beherzigenswerth!“

Židje delajo povsod jednalo, bodisi da služijo Nemcem, Madjarom ali Lahom.

Te demonstracije razkrivajo mnogokaj. Cesar Viljem vedno poudarja, da on se ne naslanja sosebno na nemško velikošolsko mladino. Slovanski narodi pa razvidijo, česa se jim je nadejati v Avstriji od nemške mladine, kadar dozori do uradniških stopinj, s katerih pa sovladala in zaukazala tudi tem narodom.

Nemški šovinisti v Velikonemčiji so mladino vzgojili do tolikega napuha, da je bil nemški cesarjevič prisiljen isto mladino opominjati, da bi isti napuh bolj krotila. Lani je isti cesarjevič zaresno poudarjal, da nemškim vseučiliščnikom je potrebno pred vsem miroljubje, če nečejo izgubiti simpatij

Ta napuh je zasedel srca nemških dijakov tudi v Avstriji, in kakor so ti nemški-avstrijski napuhenci poslušni Bismarcku, jednako nepokorni se razodevajo nasproti opominu prihodnjega nemškega cesarja.

Dunajski vseučilišniki pa tudi Schönererju ne delajo prevelike časti, kolikor ima on namen, da bi v nemških dijakih vzgojil prave značaje. To so oni pokazali s tem, da so opomine rektorja Zim-

mermanna odobraval, ob jednem pa pred njim in takoj za hrbtom še nadalje demonstrirali proti dr. Maassenu. Ali je to značajnost, kakeršno zahteva nemški idejal in vzgojitelj Schönerer.

Schönererju na čast hočemo sklepati, da so boljši njegovi odgojenci, nego so razkrile navedene demonstracije, in mislimo rajši, da so onečastili pri tej priliki značaj nemških buršev židovski vseučilišni pomagači. Židovskih velikošolcev je na Dunaji samo na medicinskem oddelku šeststo, o katerih je Nemeec na levi v državnem zboru izrekel željo, da bi se odposlali na Ogersko, tja, od koder so prihrumeli na Dunaj.

V resnici na Dunajskem vseučilišču bodo tudi na drugih oddelkih kmalu prevladali židovski pobalini tudi po številu; gospodujejo pa oni že zdaj tam in v tem oziru ni nam zavidati pristnih nemških dijakov zaradi teh semitskih tovarišev. Ali ti židovski pobalini, ki imajo vse drugo razen dijaškega značaja, škodujejo tudi slovanskim dijakom, in sicer že s tem, da zapeljujejo tudi prave nemške dijake proti slovenskim. Žid ščuje povsod, torej tudi med dijaštvom. Ali dokler se pajdažijo nemški burši z židovskimi, so oni odgovorni za vso predrznost in naj drugače dajejo tudi nezaupnice renegatskim Tomaszczukom in drugim semitskim zagovornikom.

Slovanski dijaki se morajo ob takih demonstracijah v skupnih izjavah zavarovati, in protestovati, da bi židovske novine govorile zgolj o dijaških izgrejih. Slovanski dijaki so mirni na vseučilišču in kadar so izgredi, naj zahtevajo oni, da se govori in piše o demonstracijah nemških ali, če jim je ljubše, nemških in nemško-židovskih dijakov. Slovanski dijaki so sinovi onih narodov, ki skupno vzdržujejo Dunajsko in druga vseučilišča našega cesarstva. Oni niso gostje, ampak jednakopravni udje poleg nemških dijakov na vseučilišču. Slovanski dijaki morajo skupno protestovati proti takim napadom, kakor da bi bili oni sami gostje iz milosti na Dunajski veliki šoli. Ako je treba govoriti o gostih, naj dajo ta naslov židovskim usiljencem, ki se pritepajo od vseh stranij sveta mej prvotne narodnosti tudi naše države.

V obče obžalujemo, da slovanski dijaki pre-

LISTEK.

POEZIJE.

Zložil Josip Pagliaruzzi-Krilan.

I. zvezek.

V Gorici. Založil Anton Klodič Sabladski. 1887.

Tiskala Hilarijanska Tiskarna v Gorici.

144 strani.

Zopet je naše slovstvo obogatelo za lepo novo knjigo, za Krilanovih poezij prvi zvezek.

S pjeteto vzeli smo knjigo v roke, in prečitavši jo, ponovila se nam je domoljubna bol, da njega, ki je zasejal tako nežne, tako duhteče cvetke v naš leposlovni vrt, ni več mej nami, da je prerana smrt vzela nam toli krasno razvijajočega se moža in s tem uničila vse iskrene nade, ki jih je vanj stavila njegova ožja domovina in ves narod slovenski.

Njega ožja domovina videla je v Krilanu svojega bodočega prvoboritelja in političnega vodjo, ki bode nadaljeval po njegovem očetu zapričeto delo, narod pa uzornega, jekleno značajnega sina in nadobudnega lirika.

In lirik bil je pokojni Krilan v besede pra-

vem pomenu. V svojih pesnih nam ne podaje plevke proze v vezani besedi, kakor nekateri pevci epigoni, ki še vedno nečejo spoznati, da jim nedostaje pevske žile, Krilan je pristen pesnik, pri njem svobodno veliš „disjice membra poetae“, ostalo ti bode še vedno pesniško jedro, kajti kar je on pel, je tudi čutil, o njem se lahko reče: „njemu pesmi iz srca tekó“.

Srce njegovo pa je bilo vneto za vse, kar je lepega in blagega, polno ljubezni do domovine, do svojih dragih, polno hrepenenja po divnem gorskem svetu, katerega se spominja v otožnih stihih:

Oj z bogom, oj z bogom ti mala vas,
Oj z bogom ti širo polje,
Pozdravljam te hribov zelenih pas,
Pozdravljam vas glasne vodé.
Med vami nekaj sem vesel igral,
In létal in skákal okrog,
Ko v sreči otrožji še nesem znal,
Življenja skrbi in nadlog.

Trpka otožnost odmeva iz večine Krilanovih stihotvorov. Kaj je uzrok tej otožnosti, pove nam sam, rekoč:

Kako bi mogel mirno zreti
Jaz brata svojega gorjé?
Kako veselo mogel peti,
Ko njemu bol mori srcé?

Kako vesel bi bil, ko ví,
Kako bi živel z Vami,
Ko srce žalost mi polni,
Po moji dragi mami?

Jednaka tožnost veje iz pesnij „Samoti“, „Pastir“, „Srcu“, a pogled na drevo, ki se ne uklanja vode sili, ohrabri ga, da zapoje:

Z močjo novó spomin tvoj žile,
Sè srčnostjo mi duh navdá,
Stal trdno bom sred divje sile,
Ko ti, drevó, tu sred vodá!

Ta srčnost izražena je tudi v pesni „Slovenski vojak“, v kateri vsem jadikovalcem, da je zaman tekla kri, zaman bilo vse trpljenje, resno zakliče:

Molčite vi, ljudje, molčite,
Kaj vpitje vam pomága to?
Če še tako se nam grozité,
Nikdar več rob Slován ne bo!

Izredno lepa je pesen „Na bojišči“. Trije junaci, idoč v bitko, spominjajo se svojih dragih. Prvi neveste, drugi stare matere, tretji troje nedoraslih otrok, britko vzdihujoč: Bog ve, če domov se povrnem še kdáj! in

„Čez ravno se polje moléé poženo,
In v sečo krvavo noge jih nesó.“

potrpežljivo prenašajo krivice, ki se jim godé, kade-der kotu se zagreši napuh in šovinizem nemških vseučilišnikov v družbi z židovsko svojatjo proti pravi dijaški disciplini. Tu je na mestu, odgovornost zavrniti pred vsem svetom na one, ki so dejanski krivci. Nadejati se je, da odslej zljajša to nalogo sedanji načelnik vsemu šolstvu, katero potrebuje pred vsem to, da se čut pravice obudi in vzgoji naprej pri dijaštvu! Yporej.

Iz Rusije.

25. aprila st. st. [Izv. dop.]

Kadar se topničarstvo pripravlja streljat na tarčo, vsak kanon naprej odda takoimenovani poskusni strel — Probeschuss. Bismarck je tudi postavil svoje baterije proti Franciji, no poprej je bilo treba uznati, kako na to gleda Evropa, posebno pa Rusija; treba je bilo poskusiti, ali zadene njegov strel v cilj, ali pa se projektile razleti pred ali za tarčo. In velem je uloviti francoskega policijskega agenta Schnaebela v nastavljeni mu past; predno je bila Schnaebelu past nastavljena, obsodilo ga je že Lipsko vrhovno sodišče za veleizdajo. Nemci sodijo Francoza za veleizdajo proti Nemčiji!! Ne zastoj so si oni opico izmislili! Vsi časopisi v Evropi, ki ne zobljeje ovsa, kateri jim siplje Bismarck in njega kreature iz izsesanih iz naroda mozoljev, izpregovorili so odločno proti takemu frivolnemu, izdajalskemu postopku. Bismarck je uvidel, da so vsi pošteni ljudje proti njemu, pobežal je k staremu Viljemu, in ta je v svojej milosti, ki ne zna mej, zapovedal izpustiti Schnaebela. Tako so bile zopet ovce site in volki celi, kakor vselej, kadar Bismarck iztuhta kako novo komedijo, ki mu je potrebna, da bi očistila vodo, katero je on sam skalil.

Vsa reč je dognana in končana; Schnaebele dobo križ „častne legije, osipan briljanti“, njega nemški „kolega“ Gautsch pa zato, da je tako prebrisan zmanil francoskega činovnika na nemška tla, dobi gotovo tudi kak „verdienstkreuz“ in pa nekaj grošev iz dispozicijskega fonda, ki ga je Bismarck sestavil iz ukradenih milijard francoskih in iz premoženja, ki ga je ugrabil hanoverskemu kralju. Žal pa je to, v očeh Bismarckovih, da je „incident Schnaebel“ ostavil za seboj take sledove, katere izglediti celo Bismarckova zvita glava ne more, in bržkone si je železni kancelar zavoljo tega izpulil poslednje tri lase, ki štrle, kakor trije bajonetni, na njega oblizanem temenu.

Kadar človek stoji miren in ne sluti zla od nikoder, pa ga zadene krogla iz vražje puške, čuti najprvo kakor da ga je nekaj spekle; čez nekaj časa pa ga rana zaboli in vname se v človeku tudi čuvstvo maščevanja in zlobe proti temu, ki ga je ranil. Tako tudi Francozi: najprvo, ko so začuli, da Schnaebele sedi pod ključem v Metz, obnašali so se dovolj ravnodušno; zdaj pa, ko je Schnaebele izpuščen po volji starega nemškega cesarja, zabolela jih je rana in zakipela je goreča francoska kri. Vsi časniki, od prvega do poslednjega, razjarjeni so na nemško verolomstvo, izdajstvo, na nemško frivolnost in željo, brez prenehoma dražiti in dregati vse, katere je Bog v svojej previdnosti kaznoval s tem, da jim je poleg njih nasejal nemških cinikov. Vsi Francozi so uverjeni, da tak mir, ka-

kor vlada zdaj v srednji Evropi, je hujski, nego vojska; uverjeni so, da Bismarck želi miru samo zato, ker vojevati ne more, da je on agent provocateur, ki se je v srce Evropi in kakor jongleur igra mirom in vojno, suši vire bogastva in blagostanje Evrope in seje povsodi brezsravnost, laž, obman.

Ruska perijodična literatura bavila se je mnogo „incidentom Schnaebela“ in na Bismarcka glavo, da si se on objavlja neznaočim ničesa, siplje se očitanja, da on igra brez vsakega srma in brez vesti z usodo narodov; podlost, ki je Bismarck storil francoskemu narodu, zadela je proti njega volji i narod ruski, in lahko se reče, da so ruski publicisti Bismarcka zaradi Schnaebela obrali do poslednje kosti. Čitam, da v Franciji od mladega do starega, od kuharice do generala, z globokim preziranjem in sovraštvom govore o vsem, kar nosi ime nemškega; tudi v Rusiji je beseda „Nemec“ sinonim vsega podlega, ciničnega, zabavljivega, iščočega povsodi prepira ravno tako pohlepno, kakor vsakdanjega kruha, v katerem so, kakor je izvestno, plemeniti Tevtonci vselej trpeli veliko pomanjkanje, kajti po vsem svetu pošiljajo od nekdanj svoje prazne trebube na pašo. Ruski jezik ima veliko prekrasnih besedic, ki jih ne najdete v nobenej slovnici in v nobenem slovarji; nobena iz njih pa ni v takej stopinji porabljiva psovka, kakor beseda „Nemec.“ Smelo trdim, da dolgo ne bode ruska vlada vzdržala na uzdi razjarjeno rusko narodno čuvstvo; in ako se začne danes ali jutri boj z Nemci, to ne bode boj, no mesarsko klanje, kajti ne bode vojeval narod proti narodu, no vsak Rus posebe proti vsakemu Nemcu posebe; temu pa ni kriv narod ruski, nego podla nemška politika, ki drega in brca vsakega javno in tajno, ker zanaša se na gozd bajonetov, kupljenih za ukradene francoske milijarde; krivi so Nemci, ki ne dajo nikomur miru, da bi le ustregli Bismarcku in sebi. — Vojna proti Franciji brez vojne proti Rusiji pa se ne da misliti. Zato si Bismarck izmišlja vsa mogoča sredstva, jedenkrat, da bi utišil Francijo; drugokrat, da bi zvezal roke Rusiji. Nihče ni še pozabl, koliko si je prizadel, da bi lani jeseni in po zimi potisnil Rusijo v Bolgarsko; „priznaval“ je njene pravice v osvobojeni turškej provinciji in javno je razglašal, da Nemčija v Bolgariji nema kaj iskati. No, k njega nesreči mislil si je Rus: „dumm san mer wohl, aber pfiffig san mer a“ in ostal je doma, „brusi sablje, brusi meče“, in vse je pripravljeno tako, da ako po noči pride telegram o mobilizaciji, to se na drugi dan odpravi ruska armija, kamor jej pokažo. Ker se Bismarcku „fortelj“ z Rusijo ni posrečil, obrnil se je zopet k Franciji: izpregovoril je o neutralizaciji Alzacije in Lotaringije in prosil je celo svojega najnovejšega prijatelja Leva XIII. pomagati mu v tem „miroljubnem“ delu. No, Rimski prvosvečenik je pomislil, da bi on s tem odpahnil od sebe večino Slovanov, ki so z Rimom zvezani le še bolj formalno, nego faktično in ni pomogel svojemu prijatelju. Danes, čez nekaj dobrih tednov, pa Bismarck grozi v ravno teh deželah, ki jih je z božjo in z božjega namestnika pomočjo hotel neutralizovati, upeljati obsedno položenje, da bi za naprej, ko bi se po nesreči zopet zadržnil kak Schnaebele

v nemško zanjko, tistega Schnaebela obesil na prvej smereki, ki bi se našla ob poti. (Konec prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 14. maja.

Razgajanje nemških dijakov na Dunajskem vseučilišču obsojajo celo nemški listi. Tako piše „Neue Preussische (Kreuz-) Zeitung“, da je ravnodušna, če bode vlada mirno gledala, da se bodo sramotilni dogodki 1883. leta zopet ponavljali. Tedaj je bila avstrijska vlada pustila profesorja Massen popoln brez varstva, ko se je v dolenje-avstrijskem deželnem zboru potegnil za narodno enakopravnost. Židovsko-liberalni dijaki demonstrirali so proti njemu, kakor so hoteli. Mi smo že tedaj obžalovali slabost avstrijske vlade. K sreči je imel Massen dovolj poguma, da je varoval svojo pravico. Sedaj bi pa vlada sama sebi grob kopala, če ne bi se z vsjo odločnostjo uprla židovskone-mškim šovinističnim dijaškim izgredom, katere so popihali drugi profesorji sami, kajti sedaj je Massen z neovrgljivimi političnimi uzroki branil naredbo pravosodnega ministerstva.

Vnanje države.

Kakor poroča Rimski dopisnik „Daily News“, se papež in Rusija že precej časa pogajata o zjedinenji rimske in pravoslavne cerkve. Papež je dovolil, da pravoslavni obdržijo sedanje navade pri božji službi. Pogajanja vodi nek menih iz stare lombardiške plemenitaške rodbine. Nam se ta vest ne zdi prav verojetna.

Glavnega prouzročitelja atentata proti bolgarskemu majorju Popovu, nekega Stojeva, so v Turn-Magurullu zaprli. Dve drugi osobi, ki sta sumni soudeležbe pri tem atentatu, so v Sofiji v sredo priprli.

Proti vsem uradnikom srbskega finančnega ministerstva začela je sodnija preiskavo, ker so izdali časopisom uradno tajnost zastran neke finančne operacije. — Ministerska kriza bliža se nekda svojemu koncu. Uradni list bode morda že jutri objavil imena novih ministrov. Novo ministerstvo se baje ne bode dosti ločilo od sedanjega. — Pred nekaterimi leti je bila Srbija nehala dajati podporo Carigraskemu patrijarhu. Sedaj jo bode pa zopet začela in srbski poslanec v Carigradu, Novaković, je že izročil patrijarhu 15.000 pijastrov.

Kakor francoski listi pišejo, bode najbrž v kratkem se premenilo ministerstvo. Novo ministerstvo bode sestavil Freycinet. Boulanger bode tudi v novem ministerstvu vojni minister. Kakor „Matin“ piše, se nobena evropska velevlast ne bode udeležila razstave 1889. Kar se tiče Anglije se je to že potrdilo. V spodnjej zbornici naznanil je namreč angleški državni podtajnik Fergusson, da se Anglija oficijalno ne udeleži Pariške razstave, dovolila bodo pa razne olajšave onim, ki hočejo kaj poslati v razstavo.

V švicarskem kantonu Solothurn buknil je nekaj ustanek. Neke tovarna za ure je napovedala konkurs in kantonska banka je mnogo izgubila. To je prebivalstvo silno razdražilo. Na ljudskem shodu v Solothurnu sklenilo je pod milim nebom, zahtevati da odstopi sedanja vlada in kantonski svet, ko bi samo tega prostovoljno ne storila. Nadalje prebivalstvo zahteva, da ustavni svet radikalno preustroji ustavo, ter se takoj razpišejo volitve za kantonski svet in novo vlado. Vlada je sklenila ustreči temu zahtevanju in naročila kantonskemu svetu, da naj sklene: „Narodu se predloži na glasovanje predlog, da se popolnem preustroji kantonska ustava, na novo voli kantonski svet in državna oblastva, ter se vsa uradniška mesta na novo namesté.“ Proti lastnikom tovarne, ki je napovedala konkurs, začela se je sodnijska preiskava.

V Kodanji bodo napravili pod protektoratom danskega kralja prihodnje leto razstavo severnih kmetijskih pridelkov, obrtnih in umetniških izdelkov. Nadejajo se, da se bode udeležilo tudi inozemstvo z umetniško-obrtnimi izdelki.

V portugalskej zbornici pripetil se je precejšen škandal. Pomorski minister de Matedo in poslanec pomorski poročnik Ferrera-Alida sta se v zbornici hudo sprla. Po seji je omenjeni poslanec ministru v nekem zborničnem hodniku priložil par gorkih zaušnic. Minister, ki pa ne pripada mornarici, ampak je poprej bil profesor na tehniškej šoli, je zaradi tega dal svojo ostavko. Omenjenega poslanca so pa na povelje vlade prijeli in odpeljali na krov neke vojne ladije. De Barros Gomer je sedaj prevzel pomorsko ministerstvo.

Kakor se kaže, pogajanje afganske komisije ne bodo imela nikakega uspeha. Kaj bode potem Rusija storila, pač sedaj ne vemo, ker so nam srednjeazijske razmere še premalo znane. Angleški časopisi mislijo, da se bode Rusija zamotala v nevarno vojno, ko bi hotela se prisvojiti še kaj afganskega ozemlja. Afgani bodo že sami znali braniti svojo mejo. Četudi Afgani ne marajo dosti za emira, vender bodo vsi rodovi složni, ko bi kaka tuja vlast hotela je pokoriti. Zategadelj se tudi Anglija ne bode skušala z Rusi sporazumeti o delitvi Afganistana, ker bi se na ta način zamotala

Ko zvezde nad poljem zvečer zagoré,
Junaci na zemlji vsi trije ležé.

Porazil jih ljuti je bójni vihar,
Kaj mati, nevesta in déca mu mar!

Pesen „Smrt Indža vojvode“ kaže, da je pokojni Krilan marljivo in s pridom čital srbske narodne pesmi ter se uglobil v naroda mišljenje; najkrasnejša, pravi biser, pa je romanca „Zakaj ni mogla šivati.“ Mati vpraša svojo mlado hčerko:

Kaj je tebi, zlata mójá!
Da ne vbada igla tvójá?
Danes le po sili šiva,
Jedva dregne, pa počíva.

Deklica se izgovarja na koklo čopoglavo, ki je gnezdo zapustila, da utegne ves mehki zarod poginaiti, potem na Dimo v klevu, ki

Ruka, lačna se ozira,
Ali vrata kdo odpira.

Dalje na cvetlice, v vrtu katerim treba prilivati naposled nema izgovora, več, v tla pozre in onemi. Mesto nje

„Pa zapoje glasna tica
Iz razora prepelica:

Ne poslušaj, mati stara!
Tvoja hčerka tebe vara,
Kder pod kóso cvetje pada;
Tam bi stala vedno rada.“

Šin sosedov reže trávo,
Ki zmešal njeno glávo,
In zató jo od šivanja
Res le sama skrb odgánja.

Globoke ljubezni sila je kaj lepo risana v pesni „Ljubica“ še bolj tragično in realistično pa v pesni „Črna žena.“ V vseh pesnih pa se kaže pokojnega Pagliaruzzija izredna pesniška nadarjenost, lepe vzvišene misli, izborna tehnika in jako blagoglasen jezik, zatorej jih vsem rodoljubom najtopleje priporočamo, zlasti pa nekaterim pesnikom stavimo v izgled.

Kar se tiče vnanje oblike z veseljem konstatujemo, da je jako lepa. Tisk in papir je lep vse prav skrbno in z okusom prirejeno, vezani izvodi pa imajo tako lepe platnice, da je ta knjiga kakor nalašč za darila ob godovih, za piruhe in ob raznih drugih prilikah.

Naj slovensko občinstvo hitro poseže po tej lepi knjigi, kajti le tako bodo dostojno slavilo spomin pokojnega Pagliaruzzija — Krilana, kateri bodi uzor našemu mlademu naraščaju!

Cena nevezanemu zvezku 1 gld., vezanemu 1 gld. 50 kr.

le v nevarno vojno, ki bi jej nič ne koristila. Rusi ne morejo ničesar Angležem, dokler se poslednji ne spro z Afgan. Tako pišejo angleški listi, nam se pa dozdeva, da bode Rusija imela že dovolj sile, da pokori Afgane, če jej bode to ugajalo, kajti pokorila je že mnogo vojevitih azijskih narodov.

Italijani v Massauehi hite z vojnimi pripravami. Delajo utrbe in nov ostrog za 13000 vojakov mej Gherarom in Ab del-Kadrom. V juniji se bodo nekda Italijani dalje pomaknili proti Sahatiju in Dogaliju.

Po **mehikanskej** ustavi ne more biti nikdo dvakrat zaporedoma voljen predsednikom republike. Sedanji predsednik Porfirio Diaz je pa jako priljubljen in si je pridobil velikih zaslug za zboljšanje državnih financ in uprave. Mehikanci bi radi še nadalje imeli Porfiria Diaza za predsednika. Zbornica in senat sta zategadelj sklenila, da se ustava tako premeni, da sme biti predsednik zopet voljen, ko mu poteče uradna doba. Porfirio Diaz pa nekda sam ne mara za tako spremembo ustave in bode najbrž odklonil zopetno izvolitev. V tem slučaju bodo pa predsednikom volili sedanjega ministerskega predsednika Romera Rubia, ki je tast Porfiria Diaza. Romero Rubio bode tako vladal, kakor bode Porfirio Diaz hotel. Čez 6 let bodo pa zopet sedanjega predsednika volili, in tedaj bode volitev zopet prevzel.

Dopisi.

Iz Pulja 12. maja. [Izv. dop.] Nedelja v Pulji je odločno dolgočasen dan; človek, ki je na vaju redno vsak dan opravljati svoje posle, v tak dan res ne ve, kam bi se dejal. Tako se je godilo tudi meni pretečeno nedeljo 8. dan t. m. Vlečem se prav leno — vsaj veste, kako človeka ulenobi to nesrečno pomladansko solnce — po ozkih ulicah Puljskih, ne vedoč, kam bi se obrnil in ugibajoč, ali naj bi šel v kavarno ali pa — spat. Odločil sem se za prvo. Krenem jo v kavarno „Miramar“.

„Časopisov!“ — „Takoj gospod!“ oglasi se marker. — Jaz ne vem, je li slučaj, je li usoda, ali pa hudomušnost markerja — kajti ta pozna predbro moje mišljenje, — vsakokrat mi prinese najprvo Poreško „Istrio“. Tako tudi takrat. Tudi dobro, mislim si, in pričnem čitati takoj na prvej strani. Do tedaj nesem vedel, kako zna ta list prijatelje svoje do srca prositi in potem zopet — da je efekt večji — pridušati. Častiti čitatelji naj mi blagovoljno oprostite ta robati izraz, a za ta slučaj nesem našel primernejšega v našem slovarju.

„Istria“ je povila svoj obraz v najresnejše gube, videla se mi je podobna nekakemu proroku, ki je ravnokar razvil svojo „zeleno zastavo“.

In povod?! O, to je bil za irredento našo imeniten dan! Ta dan imelo se je zbrati v Rovinji nekako ljudsko sodišče, ki naj bi izreklo proklinjajočo svojo sodbo nad nami — brrrrr! — in avstrijsko vlado. Šine mi misel v glavo: „Kaj ko bi tudi ti nebodigatreba poskočil v Rovinj?! Čas imaš in videl boš občni zbor „italijanskega političnega društva“. Ne pomišljam se dolgo, sklenem, da grem, in dobro sem storil, da sem šel; združil sem lepo „utile cum dulci“. Šel sem na galerijo. Tam se je zbralo dokaj dam in zloglasne italijanske poulične „mularije“, bila je mešana družba.

Začetek je bil napovedan za tretjo uro popoldne. Pride tretja ura, preide četrt, preide pol ure, preide ura, — dvorana je bila še vedno tako prazna, da je človeka kar mrazilo, — dasi smo „in dem lieben, schönen Monat Mai“ — in glumači istrskega političnega društva so se strahom pogledovali drug drugega in vsakemu se je bralo vprašanje na obrazu: kaj hočemo storiti? Predstava pred praznimi klopni, to ni nič prijetnega.

In ko res ni hotelo nikogar blizu biti, storili so heroičen sklep: šli so na lov. Šli so na ulico in zagrozivši vsakemu, naj si bo že ud političnega društva ali ne: „und gehst du nicht willig, so brauch' ich Gewalt!“ — dosegli so vender le, da se jih je zbralo kacih trideset.

Zborovanje se prične. Predseduje dr. Adamo Mrak. Dragi čitatelj, ali te ne strese do dna duše, ako čitaš slovenski priimek?! Vidite, to je tragedija v narodnem našem življenji, ki se je do sedaj vršila v sto in sto varijacijah: oče, lončar v Pazinu, prava kranjska korenika, ki ne zna ni besedice italijanščine, pristrada si nekoliko premoženja, v očetovski svoj ljubezni žrtvovati boče sad svojega potu, da bi sinu pripravil prijetnejšo usodo. Zgostiti si hoče sina, ki naj bi bil ponos njemu, očetu, ponos domovini, ljubljeneč naroda. Kako se je varal, ubogi mož! Vzgojil je re-

negata, odpadnika, ki porablja talente svoje v to, da preganja svoj lastni rod.

Prvi govornik je bil dr. Buba, notar v Piranu. Govornik ta je vehementno napadal vlado, dolžeč jo, da je ona kriva neznosnih sedanjih razmer, da širi demoralizacijo, vedoma zatirajoč italijansko kulturo. Konečno je pa zahteval, da se vlada radi podpihovanja posadi na zatožno klop.

Dr. Sbisá iz Rovinja spraval se je nad duhovnike, očitajoč jim vse slabo, kar se sploh duhovniku očitati more, terja, da se odstrane vsi neitalijanski svečeniki iz Istre. Prav italijansko liberalno, ni res?!

Dr. Basilisco iz Rovinja razkoračil se je prav hudo nad učitelji, kajti po njegovem mnenju so ti poleg duhovnikov najhujši agitatorji in rogovileži. On bi želel skrajnih sredstev, da se konec stori temu rogoviljenju proti kulturnemu elementu italijanskemu.

Da so pa učitelji taki, krivi so gotovo največ okrajni šolski nadzorniki. Tudi temu je bilo treba dati lekcijo. To nalogo prevzel je neizogibni dr. F. Gleser iz Pulja. O ta nesrečni dr. Srečko! Doma v Pulji ga nikdo ne sluša, nikdo ne mara, nikdo ceni, a pri občnih zborih italijanskega političnega društva je on stalna figura. Tam se mu nudi priika, da pokaže oratoriški (?) svoj talent. Po svojem poklici je dopisnik „Istrie“ in kot postranski zaslužek izvršuje tudi odvetniško prakso. Hud, prav zares hud je gospod doktor na okrajne šolske nadzornike naše, ker imajo na sebi neizbrisljivi madež, da jih je rodila slovanska mati; posebno pa zato, ker izvršujejo dolžnosti svoje tako vestno in se vedejo v javnem življenji tako taktno, da se jim od nobene strani ne more blizu. O, neuljudni so ti šolski nadzorniki, ker nečejo napraviti niti male usluge ubogemu dr. Gleserju. Dasi ne more navesti nijednega konkretnega slučaja, dolži pa vender le okrajne šolske nadzornike, da je to njih delo, da se italijanstvo preganja in da se vrše take nečuvne krivice in „krutosti“, kakeršne vidi svet sedaj v Pazinu, Buzetu, Žminji itd., kjer so pogazili sledove latinske kulture in na njihovo mesto postavili slovansko barbarstvo.

Kakor vidite, so bili gospoda v Rovinji jako razkačeni in so zahtevali ekstremnih naredb: vlado na zatožno klop, „farje“ izpokati iz Istre, učitelji naj se privedo do rasona se skrajnimi disciplinarnimi sredstvi, sedanji okrajni šolski nadzorniki naj se pa premeste.

Mnogo so zahtevali gospodje, skoro bi rekli, da preveč. Teško, da bi se jim izpolnile želje, sodeč po besedah gosp. **vladnega zastopnika** viteza Conti-ja. Ta gospod je s povzdignenim glasom svečanostno protestoval proti neopravičnim napadom in je zahteval kategorično, da se izjava njegova zabeleži v zapisniku.

O, gospod urednik, da bi bili Vi videli to šinjorijo v onih trenutkih, ko je govoril vodja okrajnega glavarstva Puljskega — smijali bi se bili prav od srca. Italijanski pogum itak ni na posebnem glasu, a da so tako babji, ne bi bil nikdar mislil. Korajžni so bili, ker so mislili, da na stolu vladnega zastopnika še vedno sedi gospod Eluscheg — o, takrat so bili zlati časi! — ali pa vsaj močje od slame. Ko so pa videli, da so se varali, ko so videli, da imajo pred sabo moža, ki pozna svojo dolžnost in ima voljo in dovolj poguma, da brani pravico in resnico, tedaj so pa kar ostrmeli, lica so jim bila bleđa, kakor zid in debelo so gledali drug drugega: je-li mogoče, je-li res, ali ne? Malo besed gosp. vladnega zastopnika je zadostovalo, in pohlevni so bili.

Utis pa, ki ga je napravilo to zborovanje name, je tak, da gospodje irredentovci slutijo, da je prišel zanje „der Anfang vom Ende“. To, kar sem ondi videl, to ni bilo naudušenje za pravično prepričanje, to ni bila sveta jeza radi nezaslužene preganjenja, to je bila zavest, da zagovarjajo slabo, krivično — zgubljeno stvar. Kar sem videl, bil je dilirij. Obup jim je seval s prepalih list, obup je bil signatura dneva.

In morala za istrske Slovane? Dani se, zjasnilo se nam bode obzorje, treba je-le neupogljivega poguma in vstrajnega dela!

C—t—č.

Iz Gorice 11. maja. († Anton Hribar.) Na kratko sporočal sam že tužno vest, da je v noči mej 7. in 8. majem umrl na Goriškem in Vi-

pavskem dobro znani gospod Anton Hribar, v poslednjem času bivši vodja na tukajšnji c. kr. deški vladnici. Pokojni porodil se je leta 1839 na Gorenjskem in sicer v Tuhinji pri Kamniku. Oče bil je ondi cerkovnik, katero službo opravlja, ako se ne motimo, še dandanes pokojnega Antona brat. Posebna nadarjenost takratnega dečka napotila je starše, da so ga poslali v šolo v Kamnik, kjer je prav dobro študiral. Od tod prišel je v Ljubljano, v drugi šoli prišel je v Alojzijevišče in bil je vedno mej odličnjaki v šoli. Tu ostal je, dokler je dovršil četrti gimnazijski razred. Nadarjenost za godbo je tej rodbini bila menda prirojena, tudi ranjki Tone poprijel se je te umetnosti z veliko gorečnostjo in si pridobil že na gimnaziji veliko spretnost v tej stroki. Glasovir mu je vedno manj ugajal nego orgle in harmonij, katerim je postal pravi mojster. Da bi se lažje z muziko in petjem ukvarjal, zapustil je gimnazijo in ustopil v tamošnjo učiteljsko pripravnico, katero je s prav dobrim uspehom dovršil, posebno je pa tukaj zadostil svoji ukaželnosti na muzikalnem polji, tako da je postal v tem oziru strokovnjak prve vrste. Po dovršenih študijah prišel je začasno kot učitelj v Loko, kjer pa ni dolgo služboval, od tod pa v Vipavo, kjer se je seznanil z ranjkim dekanom Grabrijanom, kateri je na mladeniča Hribarja mnogo uplival in to ne na njegovo škodo. Zato je pa spoštoval pokojnik dekana neizmerno do zadnjega izdihljeja. Gojil je posebno rad cerkveno petje, zato pa tudi bolj ljubil orgle nego glasovir, a naudušiti je znal tudi druge za petje tako, kakor malokdo drugi. Vipava ni imela in menda ne bode imela tako naglo več tako lepega cerkvenega petja, tako naudušenih pevcev, tako krasnih zborov, kakor za časa, ko je pokojni Tone v Vipavi učiteljeval. Še danes se spominja marsikdo lepega in ubranega petja v Vipavi in pri shodih v Logu, dočim ostane vedno v spominu vsem udeležnikom prvi nastop Vipavskih pevcev pod vodstvom Hribarjevim v Goriški čitalnici. To je bil Tržanom triumph, kakeršnih bodo več redko na tem polji doživeli, očarali so v pravem pomenu besede takrat ne le narodnjake v mestu, temveč tudi naše nasprotnike, ki so se čudom čudili našemu napredku na pevskem polji.

Iz Vipave preselil se je ranjki v Gorico, če se ne motim vsled prizadevanja g. barona Winklerja, ki je bil tačas predsednik Goriške čitalnice. Kako je tu nauduševal mladino za narodno petje, koliko je storil za razvoj tega v narodnem oziru neprecenljivega činitelja, o tem ve povedati mnogo marsikateri njegovih učencev, ki so sedaj tu pa tam po deželi in v mestih. Ta čas bila je pač zlata doba za petje na Goriškem, ki je dospelo do vrhunca in prekoračilo menda za dlje časa cenit naudušenosti v tej stroki. General — to častno ime si je pridobil mej Slovenci ranjki Tone na pevskem polji — je le mignil in že je bil zbor izvrstnih in spretnih pevcev skupaj. Kdo se ne spominja še zadnjega javnega nastopa Hribarjevega o priliki cesarjevega potovanja po Soški dolini, v Gorici in Trstu! Par dnij pred cesarjevim dohodom določeno je bilo še le, da nastopijo naši pevci na Rojicah pred Nj. Velečastvom, ranjki Tone je mignil in določenega dne bilo je nad 200 naših pevcev na Rojicah, kjer so svojo nalogo pred cesarjem časno rešili.

Povedali smo že, da je bil pravi mojster na orglah. Dokaz temu je mej drugim tudi to, da je bila jezuitska cerkev vedno polna, dokler je še on orglal pri nedeljski maši. Lepo petje in izborno orglanje vabilo je s čudovito močjo ljudstvo v cerkev. O njegovih skladbah ne bomo govorili, o njih izpregovoril bode izvestno kakšen strokovnjak. Pokojni bil je izvrsten, natančen in vesten učitelj, radi tega odlikovan je bil tudi od Nj. veličanstva z zlatim križem za zasluge. Kdor je ranjkega Hribarja poznal, pritrdil nam bode, da — če kdo — je on to odlikovanje zaslužil. Od zore do mraka je delal in skrbel, da bi dolžnostim v polni meri zadostil. Še ko je bil že onemogel in ni mogel postelje več zapustiti, je vedno skrbel za šolo in svoje posle. Žal, da mu je njegova prevelika marljivost in neumorna delavnost mnogo pripomogla, da je moral zapustiti primeroma že mlad — v 48. letu — svet in svojo številno družino, katero je neizmerno ljubil. O njem bi se pač lahko reklo, da je „uradno“ umrl.

Pokojni Tone je bil jako rahločutnega in blagega srca, mož značajan, zvest in ljubezljiv prijatelj in tovariš in skrben oče. Maščeval se ni nikdar,

če bi bil imel tudi povod in priliko, postrežljiv in uljuden bil je proti vsakemu, zato pa ni imel nobenega sovražnika, in če mu je bil kdo nasproten, ni bila to Hribarjeva krivda. Njegova prerana smrt osupnila je, dasi ni bila nepričakovana, vse kroge, to je kazal jasno sprevod, ki je bil veličasten. Malo njim je sojeno, da jih spremlja k večnemu počitku toliko občinstva, kakor ranjkega. Res, da ni krsto krasilo veliko število vencev (le učiteljske in vladnice položila sta po jednega na krsto), a to se je zgodilo na izrecno željo pokojnega, ki je že nekaj dni pred smrtjo prijatelje prosil, naj bi pri njegovem sprevodu opustili to navado.

Predno končamo to tužno poročilo, usojamo si opomniti še našo narodno Čitalnico na dolžnost, katera jo veže do ranjkega Hribarja. On se je ob svojem času pač mnogo trudil, mnogo je delal za to društvo; ni štedil ni časa ni denarja, da je izborni mogel rešiti vsprejeto težko nalogo pevovodje. Zato pa menimo, da bi naša Čitalnica morala vsakako vsprejeti nalogo, da mu preskrbi primeren spomenik.

Tebi, Tone, pa bodi zemljica lahka: V miru počivaj!

Domače stvari.

— (Zopet sijajna zmaga v Istri.) V Višnjanu začele so dne 10. t. m. občinske volitve. V tretjem razredu dobili so narodnjaki 161, nasprotniki 30 glasov. Izid v tretjem razredu uplival je tudi na ostala dva razreda in narodnjaki zmagali so sijajno v vseh treh razredih. Slava volilcem!

— (Slavni pesnik Trnski) doposlal nam je nastopno pismo: U Zagrebu na 12. svibnja 1887. Slavnomu uredništvu „Slovenskoga Naroda“ zahvaljuje se svesrčno za čestitico prigodom priredjene mu slave 50 godišnjice njegova književnoga rada i zahvaljuje se svim dičnim Slovenkam, što no se sdružuje sa sestrami Hrvaticami i Srbkinjami, te ga počastiše liepim darom, slavnoga uredništva i svih Slovenka iskreni štovalec. Ivan Trnski.

— (Odbor za vsprejem Čehov), brojč 30 članov, imel je v četrtek zvečer sejo ter volil g. Ivana Hribarja predsednikom. Sestavili so se tudi odseki: Dopisovalni odsek, odsek za vsprejem, za stanovanja, zabavni odsek in odsek za nabiranje doneskov.

— (Zaročila) se je gospodična Mimica Grasselli, Ljubljanskega župana hči, z g. Ant. Čapkcom, namestniškim koncipistom v Celji.

— (Za Erjavčev spomenik in ustanovo) nabranih je po zadnjem izkazu v „Soči“ 2436 gld. 44 kr.

— (Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) je imelo dne 20. aprila svojo IX. sejo. Navzočni: prvomestnik T. Zupan, podpredsednik L. Svetec; odborniki: M. Močnik, Iv. Murnik, dr. Vošnjak, J. Žičkar, A. Žlogar, A. Žomer, ter jeden zaupnih mož. Prvomestnik naznanja, zakaj do zdaj ni bilo mogoče na višjih mestih pokloniti se; omenja, da so umrlega rodoljuba Šubeca iz Dutovelj dediči izplačali volilo 100 gld. ter da si družba povsod zmirom več prijateljev pridobiva, kar bo osobito dokazala prihodnja velika skupščina, o kateri bo razgovor itak v tej seji. Tajnik naznanja tekoča opravila ter opozarja na važnejše točke, o katerih bodo danes poročali dotični odborniki. — Blagajnik omenja finančnih zadev, ki se smejo jako ugodne imenovati, opozoril je že tudi podružnične denarničarje, naj prav redno dopošiljajo nabrane vsote, ker so družbini izdatki takoj letos znatni in bodo v prihodnje še večji. Blagajnik poroča o raznih podružničnih prošnjah; trem podružnicam se uslišijo. Zasebnikova prošnja pa se je spoznala za tako, ki presega družbin namen; torej neuslišana. Nasveti neke podružnice se za zdaj ne vsprejmo. Velika letošnja skupščina utegne biti najbrže v Ljubljani. Glede nekega nasvetovanega vrlega spisa ukrene se potrebno. Prošnji dveh podružnic se nista mogli uslišati. Poskrbe se molitvene in poučne knjižice vsled neke prošnje priprostemu ljudstvu nekaterih podružnic. Za dve uri prvomestnik sklene sejo.

— (Vreme.) Sv. Pankracij, Servacij in Bonifacij prinesli so nam tudi letos hladno, neugodno vreme. Posebno danes je skoro mrzlo, v mestu dežuje, po planinah pa je do srede pobelil sneg.

— (Sneg) zapadel je preteklo noč v Trbiži in po okolici, izvestno tudi drugod po Koroškem.

— (Tat Diamant) uležil je bil proti svoji obsodbi priziv in ničnosti pritožbo, kar mu pa nič

ni pomagalo, kajti oboje se je pri najvišjem sodišči zavrglo. Odpeljali ga bodo sedaj najbrže v Karlau pri Gradci.

— (V obrambo.) Ker smo v zadnjem (9.) listu „Rogača“ priobčili „Sonet“ Drašlarjevega Fika, kateri je nekatere gospode užalil, dasi smo že v začetku leta izjavili, da je „Rogača“ list Slovincem le v zabavo ne v jezo, naj se torej nihče ne spodtaka nad kakim spisom, ko bi ga slučajno dregnil, primorani smo z nova poudarjati, da so „Rogačevi“ predeli vsakemu dobremu šaljivemu spisu odprti, tako, da se vsakdo lahko v njem tudi zagovarja ter obsoja zabavljevca toda samo šaljivo, resnih zabavljanj ne vsprejemamo. Prosimo torej dotične gospode, naj nekoliko potrpe ter ne zlivajo svojega žolča takoj na „Rogača“, kajti v tolažbo jim bodi še povedano, da smo že tudi prejeli „Sonet“ v odgovor Drašlarjevemu Fiku od pesnika Kolopsova, kateri priobčimo v prihodnjem listu.

Uredništvo „Rogača“.

— (Na Koroško) odšlo je danes z Ljubljanskega Grada 30 kaznjencev zagrajevat hudournike.

— (Požar.) Včeraj zvečer opazoval se je na nebu odsev močnega požara na Gorenjskem. Kakor smo danes poizvedeli, gorelo je v Strohlinji vasi blizu Naklega, ki šteje 67 hiš.

— (Pregledovanje konj v Ljubljanskem mestu.) Vsled ukaza visoke c. kr. deželne vlade je zaradi smrkavosti, ki se je prikazala mej tukajšnjimi konji, vse konje, kar jih je v Ljubljanskem mestu pregledati po uradnih živinozdravnikih. V to svrhu se posestnikom konj naroča, da svoje konje naslednje dni prignati dajo na dvorišče mestne klavnice, in sicer: iz I. mestnega okraja in predkrajev Ilovca, Hauptmanca, Črnavas in Karolinska zemlja 16. maja dopoldne od 8—12 ure; iz II. mestnega okraja in predkrajev Hradeckega vas in Kurjavas 16. maja popoldne od 3—6 ure; iz II. mestnega okraja 17. maja dopoldne od 8—12 ure in popoldne od 3—6 ure; iz IV. mestnega okraja 18. maja dopoldne od 8—12 ure in popoldne od 3—6 ure. Če ne bodo ustregli temu naročilu, pričelo se bode proti istim kazensko postopanje po zakonu z 29. dne februarja 1880, šte. 35. drž. zak. katerega §. 45. določa: „Kdor kaj stori zoper ukazila, ki so izdana v obrano in zator kužnih živalskih boleznij, kriv je pregreška, ter naj se, če je delal z nakano, kaznuje z zaporom do leta dni ali v novcih do 1000 gld. Ako se je vsled tega pregreška kuga živine prijela, tedaj nastopi zapor do treh let ali globa (denarna kazen) do 2000 gld. V slučaji nemarnosti naj se krivcu prisodi globa do 100 gld. in če je iz njegovega djanja nastala škoda ali kvara, zapor do leta dni ali globa do 1000 gld., a, če je bilo uzrok smrti kakega človeka, zapor od enega meseca do treh let.“

— (Mestni magistrat) razposlal je sledeče naročilo posestnikom gostilniških štal: Ker so se v dveh tukajšnjih štalah nahajali smrkavi konji in treba vse storiti, kar utegne pripomoči, da se ne razširi ta nevarna bolezen, je vsled ukaza visoke c. kr. deželne vlade takoj ves gnoj popolnem izkudati iz tukajšnjih gostilniških štal in štale pobeliti, a žlebove, jasli, škafe in sploh vse, kar je po štalah lesenega v rabi, oprati z lugom. To se oznanja z dostavkom, da §. 45. zakona z 29. dne februarja 1880, šte. 35. drž. zak., določa: „Kdor kaj stori zoper ukazila, ki so izdana v obrano in zator kužnih živalskih boleznij, kriv je pregreška, ter naj se, če je delal z nakano, kaznuje z zaporom do leta dni ali v novcih do 1000 gld. — Ako se je vsled tega pregreška kuga živine prijela, tedaj nastopi zapor do treh let ali globa (denarna kazen) do 2000 gld. V slučaji nemarnosti naj se krivcu prisodi globa do 100 gld. in če je iz njegovega dejanja nastala škoda in kvara, zapor do leta dni ali globa do 1000 gld., a če je bilo uzrok smrti kakega človeka, zapor od jednega meseca do treh let.“

— (Iz Hajdina pri Ptujci:) Uradna učiteljska konferenca za Ptujski okraj bode letos dne 16. julija t. l. Na dnevnem redu je mej drugim vprašanje. I. „Je li res, da je mladina vedno suroveja, ako da, kaj je uzrok te prikazni in kako jo odpraviti?“ II. Kako je stališče risanja k vsakdanjemu življenju in kako naj se oziraje na različne kategorije ljudskih šol (1—5 razrednih) poučuje, da ta pouk doseže svoj uporabni smoter? — Mej volitvami je opozoriti na volitev zastopnika učiteljev v okrajni šolski svet. Od gospoda nadzornika se

pričakuje, da bode zborovanje vodil strogo po pedagoških načelih in opustil vse neumestne opazke in prestrogo potegovanje za nemščino, od katere se mu ušesa našepetajo. Vederemo!

— (Vabilo gospodom družbenikom c. kr. kmetijske družbe kranjske na občni zbor.) ki bode v četrtek dne 26. maja 1887 ob 9. uri dopoldne v dvorani mestne hiše v Ljubljani. Spored: 1. Prvomestnik prične zborovanje. 2. Poročilo o delovanju centralnega odbora. 3. Predlog družbenega računa za l. 1886. in proračuna za l. 1888. (Račun in proračun dopošljeta se gg. družbenikom še o pravem času, razpoložena sta pa v nadroben pregled v pisarni kmetijske družbe.) 4. Volitev predsednika. (Ker je lanska izvolitev gospoda predsednika veljala le za dobo odstopivšega predsednika gosp. barona Wurzbacha, in ker je ta doba letos dotekla, voliti je vsled družbenih pravil § 22. predsednika v novič.) 5. Volitev podpredsednika namesto gospoda Jos. Fr. Seunig-a izstopivšega po § 22. družbenih pravil. 6. Volitev odbornikov v centralni odbor in sicer namesto po § 22. družbenih pravil, izstopivših gg. odbornikov: Otona Detelje, W. Golla, Jos. Lenarčiča, Karola Neveklovskega, dr. Jos. Poklukarja, Luke Robiča, Fr. Witschela in dr. M. Wurzbacha, 7. Volitev dveh računskih preglednikov. 8. Poročilo in predlogi centralnega odbora, med temi tudi predlog o preuredbi družbenih pravil. 9. Poročila in predlogi podružnic. 10. Nasveti in prosti govori posameznih družabnikov. Opomba. Podpisani odbor vabi gg. družabnike v dan občnega zbora popoldne ob pol 5. uri na ogled novih nasadov na družbenem poskusnem vrtu.

Centralni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske. V Ljubljani, 1. maja 1887.

Gustav grof Thurn,
predsednik.

Gustav Pirc,
tajnik.

— (Vabilo) k izrednemu občnemu zboru narodne Čitalnice v Celji dne 15. maja t. l. ob 8. uri zvečer. Dnevni red: Predlogi in posvetovanje zarad obhajanja 25 letnice. K mnogobrojnej udeležbi vabi odbor.

— (Razpisano) je mesto deželne sodnije svetnika pri deželnem sodišči v Celovci. Prošnje do 30. t. m. — Dalje je razpisana služba 2. učitelja na dvorazrednici na Vačah. Plača 400 gld., na čveterorazrednici v Šent Vidu pri Zatičini pa služba 3. učitelja s 450 gld. in služba 4. učitelja s 400 gld. na leto. Prošnje do 1. junija t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Herkulove Toplice 14. maja. Cesarica včeraj zvečer odpotovala v Sinaio.

Bruselj 14. maja. V premogovih jamah napravili delavci „štrajk“.

Peterburg 14. maja. Povodom polemike ob okupaciji Bosne izraža „Journal de St. Peterbourg“ upanje, da bodo kabineti, ne zmeneč se za časnikarsko agitacijo, ki bi rada prepri zasejala, nadaljevali pot sporazumljenja in miru.

Praga 13. maja. V „Sokola“ slavnostnem odboru poročal načelnik dr. Čížek o neuspahu deputacije, odposlane na Dunaj, na kar se je sklenilo, da se opusti vsak priziv, kakor tudi „Sokolova“ slavnost sploh.

Za vnanjo porabo. Proti protinu in trganju, bolečinah po udih in vsakovrstnih unetjih pokazalo so je posebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje“. Šteklonica stane 80 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 12 (19—3)

(Poslano)

V osrednji prodajalnici meščanskih mizarjev in tapcirarjev J. G. & L. Franka, I. Krugerstrasse, Set. Pöltnerhof, je velika izber posebno za poletne stranke, hotele in bale pripravljene **pohištva**. Ilustrovan album pohištva s cenikom, ki se je do sedaj dobil le proti ulogi gld. 1.50 se odslej pri nakupu pohištja dobi zastoj.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—35)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

13. maja.

Pri **slonu**: Goldschmid z Nemčije. — Bergneicht, Steiner, Schaar, Frieb z Dunaja. — Seib s Češkega. — Friedler iz Prage. — Gross iz Gradca. — Geisinger, Popper z Dunaja. — Črne iz Voloske. — Fischer iz Budimpešte. — Pufič, Kaiser iz Beljaka.
 Pri **Mateju**: Dr. Faber, pl. Fischer, Schaffranek, Marks z Dunaja. — Hilber iz Inomosta. — Mittersticker iz Monakovega. — Korosec iz Vrhnike. — Grofica Latour iz Gorice.
 Pri **Virantu**: Puč iz Cola. — Potokar iz Cerknice. — Bonač, Vidmar iz Begunj.
 Pri **bavarskem dvoru**: Kirchschaer iz Zagreba.
 Pri **avstrijskem cesarju**: Smola iz Kranja.
 Pri **južnem kolodvoru**: Muk z Dunaja. — Stein z Moravskega. — Nagel iz Linca. — Hrast iz Logatca. — Demetrius iz Trsta. — Sartori iz Gradca.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. maja.	7. zjutraj	731.75 mm.	11.6° C	sl. vzh.	d. jas.	21.40 mm.
	2. pop.	729.89 mm.	14.0° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	728.99 mm.	11.0° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 12.2°, za 1.4° pod normalom.

Dunajska borza

dne 14. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.40	gld. 81.40
Srebrna renta	" 82.45	" 82.60
Zlata renta	" 112.—	" 112.50
5% marena renta	" 97.05	" 97.05
Akcije narodne banke	" 878.—	" 878.—
Kreditne akcije	" 279.90	" 281.—
London	" 127.—	" 127.—
Srebro	" —	" —
Napol.	" 10.05 1/2	" 10.05 1/2
C. kr. cekini	" 5.96	" 5.98
Nemške marke	" 62.30	" 62.32 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 128	gld. — kr
Državne srečke iz l. 1864	100 " 165	" 50 "
Ogerska zlata renta 4%	" 101	" 40 "
Ogerska papirna renta 5%	" 87	" 90 "
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	" 105	" 50 "
Dunava reg. srečke 5%	" 100	" 25 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	" 126	" — "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	" —	" — "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	" 100	" 20 "
Kreditne srečke	" 100 gld. 174	" 75 "
Rudolfove srečke	" 10	" 18 "
Akcije anglo-avstr. banke	" 120	" 103 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	" 226	" — "

Akademično društvo „TRIGLAV“ v Gradcu javlja tužno vest, da je njega član, gosp.

KAROL GABRIJELČIČ,
pravnik.

dne 13. t. m. v Gorici izdihnil svojo blago dušo.
 Pogreb je v soboto 14. t. m. popoldne.
 Pokojnik priporoča se v blag spomin!
 V Gradcu, dne 14. maja 1887. (363)

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da se je vsemogočnemu zazdelo našega predragega očeta, gospoda

MATEVŽA PUNČUHA,

krojaškega mojstra in hiš. posestnika,

dne 13. t. m. ob 1. uri po noči, v 70. letu njegove dobe, previdnega se sv. zakramenti za umirajoče, po kratki mučni bolezni v boljše življenje poklicati.

Pogreb predragega ranjcega bude v nedeljo dne 15. maja t. l. ob 4. uri popoldne iz rodbinske hiše na pokopališče k sv. Križu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v tukajšnji farni cerkvi.

Nepozabljivega ranjcega priporočamo v blag spomin in molitev.

V Idriji, dne 13. maja 1887.

Barbara Punčuh, roj. Vončina,
soproga.

Leopold Punčuh, Franc Punčuh,
učitelj, učitelj,

Leopoldina Punčuh, Franja Žgur,
hčeri.

Antonija Punčuh, roj. Žgur,
snaha.

Makso Žgur, zet. (364)

Bolestipolen naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je iskreno-ljubljena, nepozabljiva soproga, oziroma mati, hči in sestra, gospa

Josipina Wallner, roj. Purgay,

po dolgem in mučnem trpljenju, previdna s svetimi zakramenti za umirajoče, dne 11. maja ob 1/28. uri zvečer, v 52. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspala.

Truplo predrage ranjke se bude dne 14. maja na postaji Rakek slovesno blagoslovilo, potem po železnici prepeljalo v Maribor, kjer se bude ob 3. uri popoldne na južnem kolodvoru zopet blagoslovilo in slednjič položilo v rodbinsko rakev.

Na Rakeku, dne 12. maja 1887.

Ivan Wallner,

načelnik postaje na Rakeku,
soprog.

(366)

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze blagega sočutja ob bolezni in smrti prerane izgube ljubljene, nepozabljive soproge, oziroma matere

FRANČIŠKE ŠUSTERŠIČ,

za izkazano poslednjo čast pri pogrebu, častiti duhovščini, vsem sorodnikom in prijateljem, posebno odboru, članom in pevcem slavnega bralnega društva za gniljivo petje, izrekamo vsem najtoplejšo zahvalo

V Železnikih, dne 12. maja 1887.

(365)

Žalujoci ostali.

Zahvala.

Po dolgi in mučni bolezni pokosila nama je nemila smrt preljubljenega jediniga nadevzbujajočega sinka

JOSIPA TONČEKA,

dovršivšega deveto leto dobe svoje dne 7. maja. Povodoma te bridke izgube izrekava tem potom za vse nama doše pomilovajoče izraze, kakor tudi povodom spreveda njegovega dne 9. maja vsem darovateljem vencev in vsem onim rodbinam, koje so odredile njih deklice v belih prazničnih oblekah za vzvišeni slovesni sprevod, osobito pa tukajšnjim gospodom učiteljem, koji so blagovolili voditi šolsko mladino k sprevodu in jo izvežbali, da so njih sodelovanjem odpeli milo donečo nagrobnico — najjino presrečno zahvalo.

Videm poleg Krškega, dne 10. maja 1887.

(359)

Josipina in Josip Gomilšek.

Hiša,

novo zidana, z opeko krita, s 3 sobami, kuhinjo, kletjo, šrambo in vrtom, pripravljena za gostilno, prav blizu deželne ceste, da se iz svobodne roke z ugodnimi pogoji v najem, oziroma proda.

Na vprašanja odgovarja **Fridrih Dinacher**, gostilničar pri Savskem mostu v Litiji. (356-1)

Proti vratobolju, kataru, kašlju, zlasti pri otrocih, proti boleznim želodca in mehurja, ravno tako kot najfinjša namizna voda, se jako priporoča

koroški rimski vrelec.

Prodaja na debelo in drobno (229-6)

M. E. Supan, Ljubljana, Dunajska cesta.

Št. 7630.

(368-1)

Razpis natečaja.

Pri Ljubljanskem mestnem magistratu je izpraznjena služba

mestnega fizika

z letno plačo 1200 goldinarjev in pravico do dveh v mirovino uštevni 10% nih petletnic.

Prošnje z dokazili o splošni sposobnosti, starosti, zdravju, popolnem znanju slovenskega in nemškega jezika v pismu in besedi, pa s spričevalom o vspešno prebitem izpitu, katerega po ministrski naredbi z 21. marca 1873, šte. 37 drž. zak. treba za stalno nameščenje v javni sanitetni službi pri političnih gospodskih, uložiti je

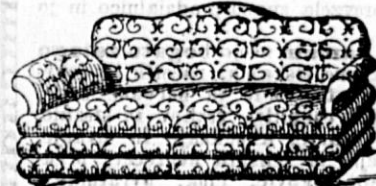
do 15. junija 1887

pri podpisanim magistratu, in sicer tistim prosilcem, kateri so že v kaki javni službi, potom njihovih predstojništev.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 12. maja 1887.

Župan: Grasselli.

Da omogočim vsakemu omisliti si, kar je v vsakej sobi najpraktičnejše in najlepše, nastavljam sem svojim divanom za malo časa nizko ceno

25 gld.

Moji divani preoblečeni so z modernim, trpežnim blagom, ki ne izgubi barve. Za dobro delo se jamči. Divani imajo pod sedežem predalo, a na zahtevanje izdelujem jih tudi brez istega. Resnim kupcem na deželi pošljem, če želijo, vzorce blaga franco. **Gornja niska cena velja le za malo časa,** torej prosim, se pravčasno oglašati z naročili, za katerih najboljšo izpeljavo se jamči.

Anton Obreza,

tapecirar v Ljubljani, Ključarske ulice št. 3.

Vsa v mojo stroko spadajoča dela, n. pr. salonske garniture, žimnice, posteljne uloge i. t. d., izdelujejo se po ceni, brzo in solidno. Poprave v mestu in na deželi prevzemam in izvršujem v občno zadovoljnost. (54-21)

Ceniki s podobami na zahtevanje zastoj in franco.

Vsakemu kmetovalcu

priporočam svojo

glavno zalogo pravega dovskega mavca (gipsa)

iz občinske jame, katero blago je splošno znano kot najbolje in tudi v resnici je.

Ivan Majdič, kupec v Kranji.

NB. Omeniti moram, da se v Kranji le samo pri meni dobiva to blago, katero je preje gospod **Janez Janša**, po domače **Železnikar** čez štirideset let imel in ga jaz že petnajst let imam, in vsakdo govori neresnico, kdor si drzne trditi, da ima tukaj razun mene ravno to blago. (358-1)

M. NEUMANN

v Ljubljani, Slonove ulice,

priporoča svojo veliko zalogo (207-10)

Nouveautés

dežnih plaščev za dame in dekleta, mantellets in Jaquets po nizkej ceni.

Vozni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO

pri c. kr. konc. Anchor Line, Dunaj, I., Kolowratring 4.

MARTIN POVERAJ, civilni in vojaški krojač.

Jedina najnovjša zaloga oblek.

Cela obleka	za gospode	od gld.
Salonska	"	8.—
Pomladanska sukinja	"	20.—
Hlače	"	7.50
Cela obleka za dečke	"	1.80
		1.50

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovjšem kroju za vsak stan in po poštenu ceni. Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

Zaloga vsakovrstnega sukna. V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Kuverte s firmo
priporoča po nizkej ceni
"NARODNA TISKARNA"
v Ljubljani.

Dva jako lepa prostora

v nekem mestu na Gorenjskem, na jako dobro obiskovanem kraju, pripravna za vsako podjetje, oziroma tudi z magacini in stanovanjem, oddasta se v najem. — Ponudbe naj se pošiljajo pod „K. R. 50“ Frana Müller-ja Annoncen-Bureau-u v Ljubljani. (348—3)

Nepremočljive plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,
speditérji o. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani,
Dunajska cesta št. 15. (554—43)

Otvorenje podjetja.

Usojam si najljubše naznanjati, da sem tukaj na jako obiskovanem kraju, Židovske ulice št. 2, nasproti Bilina-Kasch prevzela znano prodajalnico in jo na novo uredila

Priporočam p. n. damam svojo bogato zalogo blaga, obstoječo: iz predtiskanih, začetih in dovršenih vezil, iz vsakovrstne bele in barvane svile, volne, sukanca, preje, chenillij, trakov in steznice, snovij za pletenje, vezanje, kvačkanje in šivanje, vezilne canove, otročjih in ženskih nedrečev, predpasnikov, čepic, odev, nogovic, čipk, ovratnikov, manset, ruče (riš), vsakovrstnih igel za pletenje, vezanje in kvačkanje ter šivank, biserov in gumbov; nadalje predtiskanih hišnih blagoslovov in svetih podob. Tudi se vsprejemajo bela in pisana vezila v predtisk in popolno izvršitev.

Moja posebna naloga bodé p. n. gospe kupovalce in naročnice vselej postreči solidno, točno, ceno in z vedno svežim, modernim blagom. Priporočam se za blagovoljen mnogobrojen obisk.

Z velespoštovanjem

Fanny Merschol.

(360—1)

Podpisani daje dozvaj v Idriji dobro znano gostilno „Pri zvezdi“ z lepim vrtičem

zraven hiše, katera leži na Glavnem trgu blizu farne cerkve, **takoj v najem.**

Natančneje ponudbe in pogodbe naj se pri podpisovanem posestniku v Idriji skrajno do 20. t. m. pisмено ali pa tudi ustno uložé in poizvedó.

V Idriji, dne 5. maja 1887.

Martin Dežela,
posestnik.

(335—3)

ŽELODČEVA ESENCA

lekarja Piccolija
v Ljubljani.

prodaja se v malih steklenicah, kojim je utisneno ime nje izdelovatelja G. Piccoli, Ljubljana. Vsakej steklenici priložen je navod, kako jo rabiti, v slovenskem, nemškem in laškem jeziku, ovit z rožnobarvenim papirnim trakom, na kojem je videti postavno zavarovana znamka (angeli, znamenje lekarne Piccolijeve). Opozarjamo pred ponarejenimi izdelki, ki so brez vsake vrednosti! — Kdor protipostavno ravna, bo ostro kaznovan.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčih po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr. po poštnem povzetju. Poštnino trpé p. t. naročniki.

V steklenicah à 10 kr. v Ljubljani samo v lekarni Piccoli, „pri angelji“, Dunajska cesta. V steklenicah à 15 kr. v Novem Mestu v lekarni Rizzioli in v mnogih lekarnah na Štajerskem, Koroškem, Primorskem, Tirolskem, v Trstu, Istri in Dalmačiji. (5—19)

VIZITNICE

priporočá

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Dober postransk zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejme **dobro in jako priljubljena avstrijska družba.** Pri primeru uspešnem delovanju stalne plače. — Pismena vprašanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu. (70—30)

JAN. JAX, Ljubljana.

ZALOGA (230—7)

Bicycles, Tricycles in
otročjih velocipedes.

Zobozdravnik

A. SCHWEIGER,

stanujoč

v hotelu „pri Maliči“ (Stadt Wien),

II. nadstropje, sobe št. 23 in 24,

ordinira zjutraj od 1/2 10. ure do 1/2 1. ure,

popoldne od 2. do 5. ure.

Ob nedeljah in praznikih samo dopoldne od 1/2 10. do 1. ure. (319—5)

Najboljša in najtrdnjša plomba, ki ne prouzroči v zobeh nikakršnih bolečin, ter se po barvi ne razlikuje od zob. — Najnovejši in priznani najumetnejši način izdelovanja čeljustij in posameznih zob

Navzoč zaradi kopalne sezone samo do junija.

Zavarovanje proti toči

po najnižji zavarovalnici, s 50% oziroma 33 1/3 popustom, katerega stranka le v slučaju škode doplača, vsprejema **generalni zastop**

ogersko francoske zavarovalnice FRANKO-HONGROA

v Gradci, Herrengasse, „Thonethof“.

Zavarovalninski uplačani delniški kapital znaša 4 milijone gld., rezervna zaklada pa preko 4 1/2 milijona gld.

Škode se **natanko in hitro** izplačujejo. — Pojasnila in sporočila ustna, kakor tudi pismena daje

glavni zastop za Kranjsko v Ljubljani, Valvazorjev trg št. 5, v hiši c. kr. okrajnega glavarstva pri gg. **TERČKU & BIRKU,**

kjer se tudi oglašila k temu zavarovanju vsprejemajo. (317—2)

T. Rössmanova zaloga stekla, porcelana in zrcal v Ljubljani na Mestnem trgu št. 5.

Podpisani priporočá svojo izredno zbrano zalogo stvari za obede, kavo in čaj, kakor tudi za kinč, belih in okinčanih, zrcal z zlatimi okvirji in brez njih, zlatih okvirjev, petrolejnih svetilnic, bronastih svetilnikov, šinega in navadnega stekla po najnižji ceni in zagotavlja, da se vsa naročila točno izvrše. Nadalje popravlja okna in dela nova, ter najceneje prejémitje vsa **steklarska dela** pri novih stavbah. Za mnogobrojna naročila se priporočá, zagotavljaajoč najpoštenejšo postrežbo

T. Rössman,
Mestni trg št. 5.

(339—2)

M. NEUMANN,

v Ljubljani, Slonove ulice,

priporočá svojo veliko zalogo

narejene obleke za gospode, dečke in otroke

v velikej izberi po nizkej ceni. (206—10)

Pomladanski ogrtač . . . . . gld. 10	Obleka za dečke . . . . . gld. 8
Pomladanska obleka 12	Ogrtač 8
Pomladanski menčikov 15	Menčikov 10

Otročje oblačilce . . . . . gld. 4.

Obleka po meri izdeluje se iz šinega modnega blaga po najnovejši fačoni, ceno in hitro.

Velika gostilna

v mestu Kamniku pri Ljubljani se dá v najem.

Hiša Hraštnig št 22 (po domače pri „Krištofu“), v kateri je že 35 let dobro obiskovana gostilnica, v kateri posebno ostajajo tuji, ter bode posebno sedaj, ko se bode zidala železnica, posebno lepe dohodke do našala, ker je na najboljšem kraju, odda se z vsem, kar k nji spada od 1. julija t. l. na več let solidnemu gostilničarju v najem

Hiša ima velike kleti za vino in sočivje, pritično štiri velike sobe, velika kuhinja s štedilnim ognjiščem, čumnat; v prvem nadstropju sedem sob, dve kuhinji, čumnat. Pri hiši je nekaj zemljišča, vrt, veliko gospodarsko poslopje, staja za 40 konj in obširno dvorišče, ter tudi popolna gostilniška oprava.

Stanovanje v prvem nadstropju dá se lahko takoj jedne ali dvema strankama v najem.

Kaj več pove gospod **Edmund Zanger, trgovec v Kamniku.** (362—1)

„Zacherlin“

Najboljše sredstvo proti vsem mrčesom, upliva s čudovito silo ter prežene hitro in gotovo vse mrčese, da od njih ne ostane niti sledu.

Popolnem uniči stenice in bolhe.

Temeljito prežene šurke in njih zalego iz kuhinj.

Prežene takoj mole.

Hitro nas osvobodí sitnih muh.

Varuje domače živali in rastline mrčesov in zaradi njih nastalih boleznij.

Popolnem prežene uši na glavi itd.

Pazi naj se dobro: **Kar se v samem papirji prodaja, ni prava Zacherlova specialiteta.** (584—8)

Samo v originalnih steklenicah dobiva se pristen in po ceni v glavni zalogi: **J. ZACHERL, Dnauj. 1., Goldschmiedgasse 2.**

Ljubljana: Mib. Kastner.	Celje: J. Kupferschmidt.
Jan. Lukmann.	Ferd. Pelle.
C. Karinger.	Traun & Stieger.
Peter Lassnik.	Alozij Walland.
Viktor Schiffer.	Fran Zangger.
Jos. Trdina.	Hočevar & Zupan.
Gust. Treo.	Bratje Koch.
H. L. Wenzl.	Ign. Tschauer.
Jan. Ed. Wutsche-rjevi	Hathayer & Felfernig.
nasledniki.	Karol Zier.
Schussnig & Weber.	Valentin Trost.
Jos. Poženu.	Ed. Posselt.
S. Alexander.	Sigmund Hüßler.
L. Belus.	F. Terdina.
Jos. Czermak, lekar.	Simon Jaritz.
H. Joskiewicz.	B. G. Roszbacher.
Kaiser & Lux.	G. Burkstaller.
A. E. Katkic.	Alozij Fuchs.
D. Mondecar.	W. Thurnwald.
G. Poppovits.	Emil Spitra.
J. Pospischi.	Hen. Kern.
Fran Sess.	A. J. Egger, lekar.
F. Schwarz.	Radoljica: A. Roblek, lekar.
O. Willer.	Kostanjevica: Alozij Gatsch.

Harmonike in phisharmonike na prodaj.

Fran Baitz, urar v Ljubljani,

naznanja slavnemu občinstvu, da se je preselil z Rimske ceste na

sv. Jakoba trg št. 6,

ter se priporoča za popravo vsakovrstnih novih in starih ur na stojalih, igrajočih na piske ali na kak drug način. Popravlja vse godbene instrumente in arystone, izdeluje phisharmonike in ima jedno narejeno za prodaj z dvojnimi privitimi jezički iz medeninske (mesingaste) pločevine, jako lepo donečo in izdeluje phisharmonike z večjimi spremeni, od 3 do 16, s sedmimi spremeni na najnovejši ameriški način narejena stane 170 gl. in sicer s sledečimi spremeni: ● baurdon, ● forte, ● coranglais, ● expression, ● flöte, ● forte, ● clarinete, ki zadostuje za majhno cerkve — Izdeluje harmonike, ki imajo od 3 do 6 vrst, jedno na 3 vrste ima narejeno, jako donečo in jedno gromatiš s 3 spremeni, 4 dvojno pojó; jeden basulonecello s 4 strunami in majšinami, ki ima jako prijeten glas in jedno prav dobro violino. Ima tudi lajno (Werkel), ki se lahko nosi, s spremeno cileist-kopel à flaute. Igra tri prav lepe norme, polke, mazurke in čardaš. (318—3)

Sigurna

!eksistenca!

Vsakemu pridnemu možu daje dobre dohodke prodaja stvari, ki jo občinstvo rado kupuje. Visoka provizija. Dokazljiv zaslužek mesečno 100—200 gl. Ponudbe naj se pošiljajo na **kaufm. Kanzlei „La Confidentialia“** v Budapešti. (198—3)

Razstava vsakovrstne hišne oprave.

Razprodaja se vsak dan. (225-6)

Centr. prodajalnica **DUNAJ, I., Krugerstrasse 5.** St. Pöltenerhof (poleg Kärtnerstrasse).

Ilstr. album s cenikom vred proti uložitvi gl. 1.50.

Nikakih zobnih bolečin več,

če se rabi svetovnoslavna in pristna o. kr. dvor. zobozdravnika

DR. POPP^A Anatherin-ustna voda

Boljša kako vsaka druga zobna voda kot praeservativno sredstvo proti vsem bolečinam zob in ust. Preskušena voda za grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod. — Velika steklenica po gl. 1.40, srednja po gl. 1 in mala po 50 kr.

Uspeh je zajamčen, če se točno tako rabi, kakor je predpisano.

V zvezi z ustno vodo in dr. POPP-a

zobnim praškom in zobno pasto

dobé se

vedno zdravi in lepi zobje,

kar je za ohranjenje zdravega želodca velike važnosti.

Dr. Poppa zobna plomba

je najboljša, kdor hoče sam zadelavati otle zobe, s čimer se odstrani smrdljiva sapa.

Dr. Popp-a zeljiščno milo

se je z velikim uspehom uvelo proti izpuščanjem kože vsake vrste in je tudi

posebno izvrstno za kopeli.

Arom. zobna pasta v kosih po 35 kr.
Anatherin zobna pasta po gl. 1.22.
Vegetabilni zobni prašek po 63 kr.
Zobna plomba po gl. 1.
Zeljiščno milo po 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin zobne vode se izrecno svari, ker ima v sebi zdravju škodljive primesi, kakor je analiza pokazala. (342—2)

Pismene naročbe izvršujejo se proti poštnemu povzetju.

Glavna zaloga: Dunaj, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Svoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Ed. Mahr, P. Lassnik, bratje Krisper; v Postojini: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Bömches, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Warto, lekar; v Kranji: K. Savnik, lekar; Martin Pettau, trgovec; v Škofjeh Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Lützi: J. Beneš, lekar; v Melki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: F. Haika, D. Rizzoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Ormožji: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.

Zobozdravnika Paichel-a ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krvavenje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. **Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., škateletel zobnega praška 60 kr.** (288—11)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradeckega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri lekarni Svobodi in trgovci Karinger-ji.

CACAO

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (856—116)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delicatess, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Zahvala in priporočilo.

Udano podpisani se zahvaljuje svojim p. n. kupovalcem za do sodaj skazano zaupanje in priporoča za to sezono svojo bogato zalogo

solnčnikov

lastnega izdelka, iz solidnega blaga, moderno narejenih in po nižjih cenah, kakor se dobivajo solnčniki slabše baže, ki se od drugih uvažajo; potem

dežnike

v jako bogatej izberi, vsake velikosti, barve in snovi, kakor: bombaž, alpaca, cloth, botany, pol svila, svila, double-face-svila itd., ravno tako na navadnih, kakor na patentovanih avtomatnih stojalih, ki so se tako hitro priljubili, z modnimi palicami, po najnižjih cenah.

Specijalitate dežnikov: patentovani samootvorni, patentovani samozaporni, v kovčegu shranljivi, dežniki s palico od titanija ali pa z zlatim stojalom so vedno v zalogi.

Dežniki se kaj naglo in ceno na novo prevladajo ali popravljajo, ter naročila z dežele izvršujejo se točno po volji naročnika s poštnim povzetjem. Prekupcem pošlje se na zahtevanje obširne cenilnice.

L. MIKUSCH,

fabrikant dežnikov in solnčnikov,

v Ljubljani, Mestni trg št. 15. (215—4)

Eksportna trgovina „pri zlatem meči“ (zum gold. Schwert)

Razpošilja po post. povzetju. **BRNO.** Uzorec in ceniki zastonj.

Modri tisk 10 metr. gl. 2.40.	Satine s krajci, najnovejše za žensko poletno obleko v vseh barvah, 10 metr. gl. 3.50.	Domače platno, 1 kos 30 D. vatlov. Ia 1/4 široko gl. 5.50 IIa 1/4 široko gl. 4.50 IIIa 1/8 široko gl. 3.—	Nanking, 1 kos 30 D. vatlov. Moder. . . . gl. 5.— Rudeč. . . . gl. 5.50	CRETONS v najlepših uzorcih. Ia 10 metrov gl. 2.60 IIa 10 metrov gl. 2.30
Damast-gradl, progast, 1 kos 30 D. vatlov, gl. 6.50.	Poletna ogrinjala 1/4 velikosti, v vseh barvah, samo dokler jih je kaj v zalogi. 1 kom. gl. 1.20.	Kavini prtíči v vseh barvah, 1 kavin prt s 6 prtíči gl. 2.— Posobne preproge, ostanek 10—12 metrov samo gl. 3.40.	Čipkasti zastori beli po 30, 40 in 60 kr. meter.	Croisé za moške gače, 1 kos 30 Dunajskih vatlov. Ia baže gl. 7.—

● **Grebenasto blago,** ●
ki se sme prati, po najnovejših uzorcih, iz prve tovarne grebenastega blaga, pripravno za poletne moške obleke,
1 kupon 6.40 metrov dolg gl. 3.
Samo dokler ga je kaj v zalogi.

Vsakovrstno blago za ženske obleke
za sezono 1887
v velikej izberi vedno v zalogi.

Brnsko sukno
iz priznanih Brnskih tovarn, za ogračaje in obleke, (116—6)
gl. 1.— meter in višje.

Pri naročilih za 50 gl. 4% ceneje.

Ernest Petrič,

orglarski mojster,

sv. Petra nasip št. 65,

se priporoča precastitim gospodom župnikom, kaj roma cerkvenim predstojništvom za zgradbo novih

orgelj,

ter prevzame tudi vsako popravo starih; isto tako izvršuje vsa v to stroko spadajoča dela, o poročstvu nizke cene in poštene postrežbe (343—1)

Spedijski bureau za ces. kr. avstrijske državne železnice

Nasproti **JOSIP STRASSER** Nasproti kolodvora. v Inšpruku na Tiroolskem. kolodvora.

Potovalna posredovanja v vse kraje.

Natančnejša izvestja za vse obhode.

Kombinovani in mejnarodni obratni obhodi.

Specijalne uredbe za planinske obhode.

Vožni bileti za Severno in Južno Ameriko, Afriko, Avstralijo itd. itd. (104—14)

Rotterdama } vozijo vsako nedeljo
Iz in } prekrasni parniki od ces. kr.
Amsterdama } avstrijske vlade

koncesijonovane nizozemsko-ameriške parniške družbe v Novi York.

Iz Inšpruka via Arlberg je najkrajša in najcenejša pot.

Priporočanja vredno za zasobnike in gostilničarje na deželi!

Pivo v steklenicah,

eksportno pivo, ki se ne pokvari, iz pivovarne bratov Koslerjev,

v zabojih po 25 in 50 steklenic.

Zalogo ima (182—11)

AL. MAYER.

Selitev.

Zaloga klobukov v Ljubljani. **H. BRANCHETTA** Zaloga klobukov v Ljubljani.

S tem si usojam častitim gospodom kupovalcem uljudno naznanjati, da je moja prodajalnica od 1. maja t. l. na voglu Starega trga št. 2 — Pod Trančo št. 2, kar naj blagovolijo vzeti na znanje. (340—2)

Z velespoštovanjem
H. BRANCHETTA, zaloga klobukov v Ljubljani.

Kje?

se dobé po ceni dežniki in solnčniki?

Pri

BONIFACIO AGHINA

v Schellenburgovih ulicah št. 4.

Izdelava kostumskih solnčnikov in hitra izvršitev vseh poprav. (289—3)

Z velespoštovanjem
BONIFACIO AGHINA, izdelovalec dežnikov in solnčnikov.

BERNHARD TICHÓ, Brno,

Zelny trh št. 18. (211—7)

(v lastnej hiši) razpošilja po poštne povzetji:

1000 ostankov grebenastega sukna, 6 metrov 40 cm., za celo moško obleko, ki se sme prati. . . . . gl. 3.—	1000 ostankov Brnskega sukna, 3 1/2 metra, zadosti za celo moško obleko . . . . . gl. 4.50
Deset metrov polvolnenega kasmirja, 100 cm. širokega, v vseh barvah, za celo obleko . . . . . gl. 4.50	Kos domačega platna, 1/4, 29 1/2 Dunajskega vatla. . . . . gl. 4.50 1/4, ... 5.50
Deset metrov indijskega tole, pol volna, dvojne širokosti, zadosti za celo obleko . . . . . gl. 5.—	Kos Rumburškega oksforda, 29 1/2 Dunajskega vatla, najboljša baža . . . . . gl. 4.50
Deset metrov brošovanega blaga, izvrstne baže, 60 centimetrov širok . . . . . gl. 3.80	Kos sifona, jako dobre baže, 80 Dun. vatlov, cel . . . . . gl. 5.30 najboljša baža 6.50
Deset metrov trinitnika, jako trajen . . . . . gl. 2.80 najboljša baža 4.50	Kos King tkanine, 30 Dun. vatlov, cel 1/4, boljši kakor platno gl. 5.80 najboljša baža, 1/4 . . . . . 6.50
Deset metrov blaga za obleke in ponočne suknje, 60 cm. širokosti, najnovejši dessins . . . . . gl. 2.50	Jute-garnitura, obstoječa iz 2 posteljnih odev in prta, okolu in okolu z resami . . . . . gl. 3.50
Deset metrov volnenega ripsa, v vseh barvah, 60 cm. širokosti, za jedno obleko . . . . . gl. 3.80	Rips-garnitura, obstoječa iz 2 posteljnih odev in namiznega prta s cofi . . . . . gl. 4.50
Deset metrov beige iz ovčje volne, dvojne širokosti, za celo obleko . . . . . gl. 8.50	Ostanek posobne preproge, 10 do 12 metrov dolg, jako trajna, krassen dessins . . . . . gl. 3.50

Uzorce in ceniki zastoj in franko.

BRATA EBERL

prodajata najboljšo in najcenejšo

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87—73)

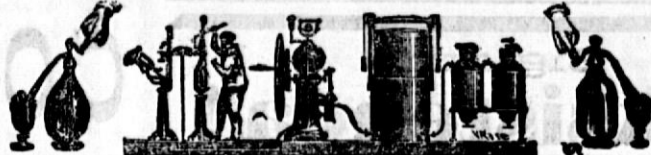
LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkviyo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. štey. 4. LJUBLJANA.

Stalni aparati

za napravo šumečih pijač, selterske vode, limonad, sodne vode, šumečih vin, piva itd.

Jedini, ki so znotraj posrebreni.

Zlata kolajna svetne razstave 1878.

Jedina zlata kolajna razstave v Antverpen 1885.

Novi majhni cena stalni aparat.

Sifoni z malim ali velikim svodom so solidni in se lahko čistó.

J. HERMANN — LACHAPPELLE,

J. Boulet & Co. naslednika, inženerja, izdelovalca strojev, Rue Boinod 31, 33 v Parizu. Podrobni ceniki pošljejo se franko. (216—7)

JEAN SCHREY,
nasladna pekarija.

Prodajalnica:

v Židovskih ulicah, v Gerlicijevej hiši.

Usojam si svojim častitim naročnikom in slav. občinstvu naznanjati, da sem zaradi priročnosti mnogih svojih čast. naročnikov odprl

novo prodajalnico

v Židovskih ulicah,

v katerej se dobi vsak dan trikrat sveže pečeni kruh razne vrste, ržen kruh tudi vsak dan zveze pečen in sicer ob 6. uri zjutraj in 10. uri dopoldne. Ob istem času dobi se sveže pečen kruh tudi v moji prodajalnici tik „hotela Pri slonu“ in v prodajalnici v moji lastni hiši, Gradišče št. 5. V vseh treh prodajalnicah vsprejmó se tudi naročila, da se kruh na dom dostavi, katerim naročilom se tudi v malem točno in prav rado ustreže.

(352—3)

S spoštovanjem

JEAN SCHREY, pekovski mojster.

Poletno stanovanje.

Hiša s šestimi sobami in kuhinjo se odda za poletno stanovanje. Sobe se oddajo skupno ali posamezno. Hiša leži pod Stolom, pol ure od Lesca, v prav lepem in zdravem kraju, zraven nove postaje Žironica, katera se bo odprla 1. junija. Bolj natančno se izve pri Janezu Čop-u v Mostah, p. Lesca, Gorenjsko. (355—3)

J. ANDEL-a
novoliznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mravljinice, prešičke, ptične črvice, sploh vse žuželke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDEL-u,

„pri črném psu“

13, Húsová (Dominikánská) ulice 13, v PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Silčarji, trgovcu. Zaloga na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plakatih. (369—1)

Prodaja posestev iz proste roke.

Ker popolnem opustimo našo tukajšnjo ekonomijo,

prodamo iz proste roke

vsa naša

posestva pri Ljubljani,

obstoječa iz kakih 60 oral polja in 7 oral travnikov,

ki leže največ na Ljubljanskem polju in so v najboljšem kulturnem stanju. — Ravno tako tudi našo

kmetijo na Grosupljem pri Šmariji,

ki ima 60 oral polja in travnikov, in je popolnem arondovana, z vsemi potrebnimi stanovanjskimi in gospodarskimi poslopji, z mlinom in žago.

Kateri želé kupiti, se uljudno vabijo, da se na nas ustno ali pismeno obrnejo.

V Ljubljani, dné 4. maja 1887.

Avč. Tschinkelnovi sinovi.

(330—2)